

กรรมมีจริง ตามสนองจริง

ฉลวย สุวดีษฐ์

P20002

เป็นโอกาสดีที่หลวงพ่อดีให้เขียนเรื่อง “กฎแห่งกรรม” ของตนเองมาลงในหนังสือ “กฎแห่งกรรม เล่มที่ ๒๐” ได้หาโอกาสนี้มาเป็นเวลา ๗ ปีแล้ว

ก่อนอื่นต้องเล่าเรื่องความเป็นมาของตนเองสักเล็กน้อย เพื่อจะได้รู้ว่า “กรรม” ของตนเองนั้นเป็นมาอย่างไร ผมเป็นเด็กบ้านนอก เกิดที่ อ.เมือง จ.ราชบุรี เรียนจบแค่ ป.๔ ด้วยฐานะที่ยากจน ไม่มีโอกาสได้เรียนต่อชั้นสูง ๆ หลวงพ่อวัดบางดีเจริญธรรม ท่านเห็นเป็นเด็กไม่มีโอกาส ท่านก็ขอจากแม่ แม่ก็ให้ ท่านเอามาบรรพชาเป็นสามเณร ท่านเลี้ยงดูอุปการะใกล้ชิดที่ท่านมาตลอด จนเป็นที่รักและไว้วางใจ ท่านก็มอบให้ทำภาระแทนท่าน เมื่ออายุครบ ๒๐ ท่านก็เป็นเจ้าภาพอุปสมบทให้เป็นพระภิกษุ ท่านก็หวังว่า จะสืบทอดเจตนาท่านทุกอย่าง แต่ผมก็ทำให้หลวงพ่อกับท่านผิดหวัง เมื่อความคิดของตัวเองเปลี่ยนแปลง ผมได้ทำหนังสือขึ้นเองโดยที่หลวงพ่อดีไม่รู้ เรียกว่า “ปลอมเอกสาร” เพื่อเข้าออกและย้ายวัดได้สะดวกตามต้องการ หลวงพ่อดีท่านเสียใจมาก

เหตุที่เรียกว่า “กรรม” นั้นได้ผ่านมามาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๐-๒๕๔๐ เป็นเวลา ๓๐ ปี กรรมนั้นก็เริ่มส่งผล เมื่อผมลาสิกขาบทยออกมาประกอบอาชีพกลุ่ม ๆ ดอน ๆ จนมาถึงปี ๒๕๔๐ เศรษฐกิจก็ตกต่ำ ในขณะที่นั้นก็ผ่อนรถปีคัฟ ๑ คัน เพื่อประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างเล็ก ๆ ก็ไม่มีเงินผ่อนเป็นเวลาหลายงวด ก็เปลี่ยนอาชีพไปค้าขายบ้างเพื่อความอยู่รอด โดยใช้รถคันนี้เป็นพาหนะ ทะเบียนรถขาด ก็ทำทะเบียน

“ปลอม” ทั้งป้ายวงกลมและป้ายหน้า-หลัง เพื่อสะดวกในการใช้หลีกเลี่ยงการจับกุมของเจ้าหน้าที่

บ้านของผมอยู่ในกรุงเทพฯ ย่านลาดพร้าว ต้องเดินทางค้าขายไปทั่วสารทิศ ภาคเหนือถึงเชียงราย ตะวันออกถึงจันทบุรี-ตราด อีสานถึงมุกดาหาร ใต้ถึงภูเก็ต ตะวันตกถึงกาญจนบุรี ทองผาภูมิ สังขละบุรี ซึ่งก็มีด่านเจ้าหน้าที่ตำรวจนับไม่ถ้วน แต่ก็ไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่จับกุมเรื่องป้ายปลอมเลย แม้แต่สงสัยก็ไม่มี แต่พอถึงเวลาที่ “กรรม” ที่ทำไว้ในอดีตจะตามมาถึง เรื่องที่ไม่น่าเกิดก็เกิดขึ้น วันนั้นเป็นเวลา ๒ หุ่ มปี ๒๕๔๐ ได้นำรถไปจอดที่ห้างโลตัส เลียบทางด่วนรามอินทรา-อาจณรงค์ เข้าไปจ่ายของใช้ประจำวันเสร็จออกมาที่รถ ก็มีผู้ชายอายุประมาณ ๒๘-๓๐ มานั่งท้ายรถ แล้วแสดงบัตรว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ แจ้งข้อหาว่าผมใช้ทะเบียนปลอม แล้วเอาไฟฉายส่องป้ายทะเบียนซึ่งที่นั่นแสงสว่างก็ไม่พอที่จะมองเห็น แต่ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เพราะ “กรรม” ที่ทำไว้ในอดีตตามมาถึงแล้ว ผมเองก็ไม่เชื่อว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจจริงหรือเปล่า จึงไปหาน้องชายของเพื่อนที่เป็นทนาย เพื่อมาช่วยไกล่เกลี่ย แทนที่เรื่องจะเรียบร้อยด้วยดี แต่กลับถึงเจ้าหน้าที่ห้องที่เอารถมาเพื่อยกรถไปสถานีตำรวจ เรื่องก็ถึงศาลเป็นเวลาเกือบ ๒ ปี ศาลตัดสินให้รอลงอาญา กรรมตามสนองโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้

สาเหตุที่รู้ว่ากรรมตามสนอง เหมือนว่ามีอะไรมาดลใจให้ต้องรู้ เราหมดที่พึ่งแล้ว เรากำลังทุกข์มาก ด้วยบารมีของหลวงพ่ोजรัญฐิตธมฺโม วัดอัมพวัน ท่านได้แผ่เมตตาปรารภนาให้ทุกคนพ้นทุกข์ แผ่เมตตาถึงทุก ๆ คนที่มีทุกข์ รวมถึงตัวผมด้วย ทำให้ผมได้เข้าวัด วันแรกที่เดินเข้าวัดมีความรู้สึกชุ่มเย็นและสบายใจมาก เหมือนว่าทุกข์ที่เรามีอยู่นั้นจะหมดไป พอเข้ามาจริง ๆ แล้วก็ได้พบว่า หลวงพ่อท่านเป็นผู้ให้จริง ๆ โดยไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ ท่านมีเมตตากับทุก ๆ คน ท่านให้ทุกอย่าง เรื่องอาหารที่อยู่ ที่พัก น้ำ ไฟ ตลอดจนชุดที่ปฏิบัติธรรมท่านก็ให้ ท่านไม่เรียกร้อง ไม่บอกบุญ จะมี

หรือไม่ว่า บิณฑบาตหรือไม่ว่า ตั้งแต่เข้าวัดอัมพวันมาอย่างเข้าปีที่ ๙ ท่านเพียงแต่ขอให้เข้ามาปฏิบัติธรรมเจริญกรรมฐาน เพื่อจะได้รู้ธรรมและพ้นทุกข์ได้

ผมเข้ามาปฏิบัติธรรม ๗ วัน ปฏิบัติตามระเบียบที่ทางวัดจัดไว้ ก็เริ่มปฏิบัติได้ตั้งวันที่ ๓ พอเข้าวันที่ ๔ เวลาตี ๔ ก็ลงทำวัตรเช้า เริ่มปฏิบัติแบ่งเป็น ๒ ช่วง โดยเดิน ๔๕ นาที นั่ง ๔๕ นาที พอเดินครบก็นั่ง แต่พอนั่งได้ประมาณ ๕-๑๐ นาที ก็มีความรู้สึกลึก ๆ ที่ออกมาจากจิตใต้สำนึก ซึ่งเกิดขึ้นโดยธรรมชาติที่ไม่อาจฝืนได้ มีความเสียใจมากและน้ำตาไหลออกมาโดยไม่หยุด สะอื้นตลอดเวลา ๔๕ นาที กำหนดอะไรไม่ได้เลย จิตใต้สำนึกรู้ว่าในครั้งอดีต เราเคยทำให้หลวงพ่อบุญมีพระคุณแก่เรามาก ต้องมาผิดหวังและเสียใจในการกระทำของเรา ด้วยการระลึกในขณะนั้น ก็อยากไปกราบขออโหสิกรรมกับท่านที่ได้กระทำไว้ในอดีตเมื่อ ๓๐ ปีโดยเร็ว แต่ก็ยังไม่ไปไม่ได้เพราะอยู่ยังไม่ครบ ๗ วัน เมื่อครบแล้วก็ขอลากลับ ธิเบตเทียนแพ เครื่องสักการะไปขออโหสิกรรม จัดอาหารหวานคาว ผ้าไตร ถวายสังฆทาน ถวายแด่หลวงพ่อบุญมีพระคุณ

อานิสงส์การสวดอิติปิโส พาหุงมหากา

นับจากที่ได้ปฏิบัติธรรมแล้วก็อธิษฐานว่า ในพรรษาจะสวดอิติปิโส พาหุงมหากา ตลอด ๓ เดือน ต่อเวยกการเจริญกรรมฐาน ๓๐ นาที ออกพรรษาแล้วจะปฏิบัติเฉพาะวันสำคัญ และวันโกนวันพระเท่านั้น ปฏิบัติมาเป็นเวลา ๗ ปีแล้ว อานิสงส์ที่ได้รับคือชีวิตดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด มีความสุขกายสบายใจ มีความยึดมั่น มีกำลังใจที่ดี มีที่ยึดเหนี่ยว ไม่หวั่นไหว มีสติ จะรู้เหตุล่วงหน้าว่าอะไรจะเกิด เกิดแล้วแก้ปัญหาได้ทันที กลัวบาปอกุศลทั้งปวง สิ่งที่ไม่ดีในอดีตขอหยุดตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป (บัดนี้คือเมื่อ ๗ ปีก่อน) เริ่มกระทำความดีปฏิบัติธรรม ไม่เบียดเบียนใคร ไม่ให้ความทุกข์เดือดร้อน

กับผู้อื่น ยึดมั่นในคำสอน ยึดมั่นในการปฏิบัติ มีความสุขความสบาย ทรัพย์สินเงินทองจะได้มาไม่ขาดและได้มาโดยสุจริต

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณหลวงพ่อบุญเป็นล้นพ้นหาที่สุคติได้ ที่ได้ให้แสงสว่างนำทาง เหมือนให้ชีวิตใหม่ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก โปรดดลบันดาลให้หลวงพ่อบุญ ฐิตธมฺโม มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงสมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้ทุกข์ เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรแก่ศิษยานุศิษย์ตลอดถึงยืนนานด้วยเทอญ...